

מ"ת 44348/08/14 - מדינת ישראל נגד עבדאל סלאם אלהוזייל

בית משפט השלום באשקלון

13 ינואר 2015

מ"ת 44348-08-14 מדינת ישראל נ' אלהוזייל (עציר)

44338-08-14

בפני כב' השופט אמיר דהאן

המבקשת מדינת ישראל

נגד

המשיב עבדאל סלאם אלהוזייל (עציר)

נוכחים:

המבקשת באמצעות ב"כ עו"ד יוליה מינביץ קבבצי

המשיב, הובא באמצעות שב"ס וב"כ עו"ד פנינה בן יוסף

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשת המאשימה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו וכן להורות על חילוט הערבות.

ביום 03/09/2014 הורה ביהמ"ש זה על שחרורו של המשיב בתנאים וביום 07/09/2014 הקל בתנאים אלה על ידי חלוקת ההפקדה לשני סכומים אשר אחד מהם יהווה תנאי לשחרור והשני - תשלומי ידחה.

אין חולק כי המשיב שוחרר בתנאי מעצר בית בהפקדה אך לא עמד ביתרת ההפקדה וכן לא עמד בתנאי מעצר הבית והפר אותו בכך שנתפס מהלך ללא ערב מחוץ למעצר הבית.

שאלת מעצרו של אדם אשר הפר תנאי שחרור - המסגרת הנורמטיבית:

שחרורו של אדם לחלופת מעצר הוא ביסודו של דבר הסכם המובטח בהוראה חוקית ובסנקציה פלילית. **זהו הסכם של כבוד**. בעת עריכתו **מכבד** בית המשפט את זכותו של המשיב לחירות אשר היא זכות הנובעת **מכבוד** האדם שלו.

עמוד 1

בעת עריכתו מעדיף בית המשפט את **כבודו** של המשיב על **כבוד** הציבור המכונה גם האינטרס הציבורי **כבודם** של אחרים אשר עלול להיפגע משחרורו של אדם שכנגדו מצויה עילת מעצר.

בעת עריכתו נותן בית המשפט את **הכבוד** הראוי למשיב כאדם המסוגל לקיים את דברו בעתיד, כבוד מסוג מיוחד זה מכונה בשם "אמון".

המשיב מצווה **לכבד** את החלטת בית המשפט בעניינו ואת הציבור אשר הוא שולחו של בית המשפט ובעיקר מצווה **לכבד** את האמון שניתן בו.

הפרת הסכם זה הינה פגיעה ב**כבוד** בית המשפט וב**כבוד** הציבור אשר הוא שולחו של בית המשפט.

אם הופר הסכם זה, הופר מאזן **הכבוד**, אם נשמת האמון תתמוטט החלופה או אז תכתיב שורת הדין שליחתו של המשיב למעצר והיא תיסוג רק מפני שיקולים מיוחדים ונדירים של תכליתיות ושל מידתיות.

אין לשכוח, **הכבוד** הינו הערך המוסרי הבסיסי שעליו בחר המחוקק הישראלי להשתית את חקיקתו ואת העשייה המשפטית, והוא מונח ביסודן של מאות רבות של שנות פסיקה במשפט העברי, עד אשר בא למקומו ב - חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.

ההלכה היא שמי שמפר את תנאי שחרורו - ככלל יעצר ולא בנקל יינתן בו **אמון** פעם נוספת, ואין חובה על בית המשפט לבחון חלופה פעם נוספת [בש"פ 8830/12 **אלכרישאת**, בש"פ 5673/12 **אטינגר** בש"פ 7364/12 **אדרי**, בש"פ 507/00 **מזרחי** בש"פ 7853/12 **אל עוואדרה**]

גם הרתעת הרבים הובאה כשיקול משמעותי בפסיקת בית המשפט העליון וכך נאמר שם:

"בכך יש משום העברת מסר ברור וחד משמעי, למשוחררים לחלופת מעצר, כי אי הקפדה על תנאי השחרור טוביל, ככלל, לחזרתם למעצר מאחורי סורג ובריח בשל אובדן אמונו של בית המשפט בהם " [בש"פ 7853/12 **אל עוואדרה**]

עד כאן הכלל והחריגים השומרים על הכלל קיימים גם הם, הן בהמשך דבריו של בית המשפט העליון והן בהחלטות אחרות.

המדובר הוא במקרים חריגים ובהם ניתן להצביע על נסיבות מיוחדות הן נסיבות ההפרה עצמה והן נסיבות אישיות יוצאות דופן והכול תוך שיקול דעת בנסיבות הקונקרטיות של המקרה הנתון

[בש"פ 782/99 **בן שמחון** , בש"פ 634/09 **שושן** , בש"פ 625/07 **חסדאי**] .

הפרת תנאים מן הכלל אל הפרט:

לאחר שבחנתי את מקרהו של המשיב לא מצאתי נסיבות מיוחדות לא במאפייני העושה ולא במאפייני המעשה. כל שהיה בפיו של המשיב וערביו לומר הינן מילות התנצלות אך לא הציגו כל נסיבה אישית יוצאת דופן כנדרש בפסיקה.

במצב דברים זה לא ניתן עוד לסמוך על המשיב ועל ערביו כי יקיימו את תנאי השחרור.

שקלתי את עברו הפלילי הנקי של המשיב ואת חומרת העבירה אשר ביצע אך לא מצאתי כי בנסיבות העניין ניתן להוסיף ולסמוך על המשיב בתנאי שחרור.

אשר על כן מצאתי כי יש להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

כאמור לאחר ששמעתי את הערבים לא מצאתי צידוק כלשהו לכך שלא השגיו על המשיב ולא הודיעו למשטרה על כך שיצא ממעצר הבית.

- אני מורה לחלט את הערובה במזומן אשר הופקדה על ידי ערביו של המשיב לטובת אוצר המדינה.
- אני מורה כי הערבה יוסרה אל הווייל ת.ז. 023295124 תשלם מערבותה לאוצר המדינה סך 2,000 ₪ וזאת בנוסף לחילוט ההפקדה.
- אני מורה כי הערב עבד אל באסט אל הווייל ת.ז. 206069734 ישלם מערבותו לאוצר המדינה סך של 2,000 ₪ וזאת בנוסף לחילוט ההפקדה.

זכות ערר לבית המשפט המחוזי בתוך 30 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ב טבת תשע"ה, 13/01/2015 במעמד הנוכחים.

אמיר דהאן , שופט

הוקלד על ידי אורלי בן- שלוש